

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2019. II. szám

Hétköznapjaink pünkösdjé: a Szentlélek körülöttünk és bennünk

Az első Pünkösöd a feltámadott Jézus mennybemenetele után történt meg, akkor, amikor a tanítványok együtt vártak Jeruzsálemben. Arra a mennyei erőre vártak, amit a feltámadt Jézus mennybemenetelekor ígért meg nekik. Jézus nem mondott sem többet, sem kevesebbet: várjatok Jeruzsálemben a mennyei erőre. (Lk 24,49) Jézus nem közölte velük, hogyan fog elérkezni, mire számítsanak pontosan, milyen jelei lesznek, ha elérkezik, és azt sem, hogy pontosan hány napot is várjanak. Jézus csak annyit mondott: együtt, egy helyen maradjanak és várjanak arra, amit megígért.

Szoktam azon gondolkodni, vajon, ha mindez ma történe velünk, mi hogyan élnék meg ugyanezt a várakozást? Napjainkban mintha bele égett volna a köztudatba: ha valamire várni kell, az már nem lehet olyan jó. Ez a gondolkodásmód néha-néha majdnem engem is magával ránt. Mert a ma embere legtöbbször úgy gondolkodik, ha nem kaphat meg rögtön valamit, arra már nincs is igazán ideje, szüksége – különben is lecserélheti valami másra, valami újabbra, valami jobbra. Arról nem is beszélve, hogy várakozás közben gyakran hajlamosak vagyunk aggódni, elméleteket gyártani a várakozásunk tárgyával kapcsolatban, s a kapkodás sem áll tőlünk távol ilyenkor.

Vajon a Jézus korabeli tanítványok türelme-
sebbek lehettek, mint mai tanítványai? Ho-
gyan töltötték mindennapjaikat várakozás
közben? Mít csináltak? Miről beszélgettek?
Vagy nem csináltak semmit, hanem állandóan
megpróbálták kitalálni a választ önmaguknak
megfogalmazott kérdéseikre? Az Apostolok
Cselekedete csupán egy dolgot említ a tanít-
ványok várakozásának időszakából: kitaróan
együtt imádkoztak. (ApCsel 1,14) Vajon mi-
lyen hangulata volt imáiknak? Netán azt az
imát imádkozták, amit Jézus tanított nekik
korábban? Nem tudom. De ami számít az,
hogy imádságukkal – így vagy úgy, de – kap-

csolatban maradtak Istennel egészen a várako-
zásuk fordulópontjáig: az ígélet beteljesülésé-
ig. Úgy gondolom, ez az, amit Jézus mai tanít-
ványaiként, mi is bátran megragadhatunk kü-
lönböző várakozásaink csendjében, nehézsé-
geink kérdőjeleiben, megválaszolatlan kérdé-
seinkben. Kapcsolat Istennel, bizalom Isten-
ben: Ő gondoskodik.

Végül Isten időzített és a mennyei erő megér-
kezett. Nem csak a tanítványok életébe, ha-
nem az egész világ számára. Jézus ígéletének
beteljesedésével, Istennek egy korábbi ígéréte
úgyszintén beteljesedett: „Azután kitöltöm
majd lelkemet minden emberre.” (Jóel 3,1)
Amikor ez megtörtént, a tanítványok – hosz-
szas imádkozásuk után – nem csak megérthet-
ték a Szentlélek kiadásának lényegét, hanem
egyesen meg is tapasztalhatták azt. Látták,
hogy Isten Lelke a természetben mekkora
erővel bír (ApCsel 2,2-3), majd tapasztalták
azt is, hogy milyen hatása van saját, szemé-
lyes életükre. (ApCsel 2,4) Tulajdonképpen
erről szól az Apostolok Cselekedete, s az Új-
szövetség további levelei.

Jézus mai tanítványaként, hétköznapi keresz-
tény életünkben sokszor pontosan ezt hiányo-
lom: a Szentlélek körülöttünk végzett munká-
jának észrevételét, valamint a Szentlélek belső
formálásaira való érzékenységet. Pedig a vi-
lágmindenséget teremtő Isten nem azért áraszt-
otta ki Szentlelkét, hogy vele semmit se te-
gyen hozzá a világhoz, vagy az emberek életé-
hez. Egyáltalán nem valami misztikus élmény-
re gondolok itt, csupán arra, amit Isten Igéje ír
a Szentlélekről. Vajon ezek az igék mennyire
ragadják meg a figyelmünket, miközben ol-
vassuk a Bibliát? Mekkora figyelmet szánunk
a Szentléleknek a körülöttünk végzett munkái-
ra ma? Számítunk-e egyáltalán arra, hogy a
Szentlélek bennünk, általunk is munkálkod-
hat?

(Folytatás a 2. oldalon)

A tartalomból:

Konfirmáció	2
Ki nekem a Szentlélek?	4
Beszámoló Kemiből	6
Aggódó felhívás	7
Jól szeretni	8
Luther önmagáról	9
Pünkösdi séta	10
GDPR	10
Missziói nap	11

Ó, jöjj, teremtő Szentlélek,
Látogasd meg a te néped,
És adj minden teremtmény-
nek Vigasztalást, békességet!
EÉ (231,1)

Áldott pünkösdi ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

Egyszer olvastam Gyökössy Endrének egy húsvét ünnepéről szóló gondolatát, ami nagyon megragadta a figyelmemet, majd a szívemet is: "Húsvét akkor történik, amikor egyszer csak életünk kellős közepén ott áll Jézus Krisztus." Ugyanezt most már igaznak vélem pünkösd ünnepére is. Amíg a pünkösd ünnepére úgy tekintünk, mint ami egyszer, régen, valamikor megtörtént, és „csak” a nagyvilágra érvényes – de bennünk egyáltalán nincs hatása – addig csak távoli, külső ünnep marad, nem pedig közeli, személyes.

Pünkösd ünnepéhez közeledve, Gyökössy Endre húsvéti szavaival – ha szabad – újraélnék: pünkösd ott, és akkor újra történik, amikor személyes életünkben nem csak tudunk a Szentlélekről, hanem meg is tapasztaljuk annak erejét hétköznapjainkban. Így válik ez az igazán nem hétköznapjaink ünnep hétköznapjaink valóságos ünnepévé. Mert a ma is jelen lévő, élő és ható Szentlélek többek között: új szívet és új lelket tud adni (Ez 36,26), újjászüli Isten országára (Jn 3,5), Isten törvényét szívünkbe helyezi (Jer 31,33), segítségünkre van (Jn 15,26), igazságra vezet (Jn 16,13), gyümölcsöt érlel bennünk (Gal 5,22), testünket Isten templomává teszi (1Kor 6,19), személyes ajándéka van számunkra mások áldására (1Kor 12), vigasztal (2Kor 1,4), esedezik értünk Isten előtt erőtlenségeinkben (Róm 8,26), bizonyítást ad a szívünkben istengyermekségünkről (Róm 8,16). És bizonyára még sok más is tud cselekedni a Szentlélek körülöttünk, bennünk.

Imádkozom, hogy keresztény életünkben ne csak tudjunk arról, hogy az első pünkösd mikor volt és mi történt akkor, hanem hitben járásunk során a Szentlélek körülöttünk végzett munkájára tudjunk ráérezni, s önmagunkban pedig képesek legyünk felfedezni formálását.

Láng Kitti

(lelkészi munkatárs, hitoktató)

Szentlélek velünk

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, ... (Máté 10,32)

Az idei év április 28-án, ünnepi istentisztelet keretében, kilenc fiatal testvérünk tett vallást hitéről gyülekezetünk jelen lévő tagjai előtt. A kilenc konfirmandusunk az előző napon ünnepélyes körülmények között megrendezett konfirmációi vizsgán bizonyította felkészültségét, és alkalmasságát, hogy gyülekezetünk teljes jogú tagja lehessen. Feltétlenül szólnunk kell a vizsga, korábbiaktól eltérő módon, de a korábbiakhoz hasonló színvonalon történő lebonyolításáról. A konfirmandusok a maguk által választott ígéküket olvasták fel, rövid magyarázattal kiegészítve. A névsor és a választott ígék az alábbiak voltak:

Báles András: „Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! Mondhatja -e formálójának az anyag: Mit csinálsz? És a készítmény ezt: Nem ügyes a kezed?” (Ézs 45,9)

Báles Zsigmond: „Boldog ember az, aki a kísértés idején is kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknek.” (Jak1,12)

Halenár Petra: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!... Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (Zsolt133,1.3b)

Kégl Noel: „Krisztus mondja: Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és pokol kulcsai”. (Jel118)

Mészáros Áron: „Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!” (Lk12,40)

Sipos Kata: „Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet bálványoknak” (Ézs 42,8)

Sipos Luca: „Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem.” (Ez 34,16)

Szautner Anna: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egy szülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Végvári Boglárka: „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” (Zsolt. 32,8)

Ezt követően – a felkészülés során feldolgozott témasor kapcsán – feltett „provokatív kérdések”-re válaszoltak. A kérdések, a konfirmandusok által elmondott bibliai történetek alapján lettek összeállítva. A jelenlévők meglepedéssel hallgatták a felkészültségükről tanuskodó rövid előadásokat

és válaszokat. Egyhangúan állapították meg, hogy a kilenc jelölt másnap konfirmációra bocsájtható. A vasárnapi konfirmációi istentisztelet presbiteri bevonulással (elől a presbitérium, azután a konfirmandusok, majd a lelkészek) kezdődött. Az *Erős vár a mi Istenünk* eléneklése után az istentisztelet az evangélikus egyházban előírt liturgikus rend szerint zajlott. Ezen az istentiszteleten köszöntöttük és erősítettük meg hitükben a jubiláló konfirmandusokat is. Az oltár előtt, a konfirmandusok mögött állva, közösen részcsültek a megerősítésben. A gyülekezet orgonakíséret nélkül énekelte számukra is a „Confirma”-t. (*Erősítsd meg, Istenünk,....!*) Az elhangzott köszöntések közül a gyülekezetünk felügyelőjének köszöntését külön írásként közöljük. Megtörtént a fiatalok liturgia szerinti **Úrvacsorához bocsátása** is, melyből most csak a befejező mondatot idézem. Ne feledkeztek meg az Úr szaváról! *„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!”*

Az úrvacsora vételekor elsőként a most konfirmált fiatalok részcsültek Krisztus testének és vérének szentségében. Befejezésül hálát adok Istennek, hogy tanúi lehettünk ennek a bizonyosságtételnek. Reménységgel tekintünk a jövőbe, hogy a most konfirmált fiatalok gyülekezetünk aktív tagjai, építőkövei lesznek.

Prépost Károly
másodfelügyelő

Gyülekezetünkben kilenc fiatal testvérünk tanúsította, hogy felkészült hitének megerősítésére, a konfirmációra. A fiatalokkal együtt álltak az oltár elé a jubiláló konfirmandusok is. Az alábbiakban közöljük Kiss László felügyelő köszöntőjét és a 65 évvel ezelőtt konfirmált Pirka Lajos testvérünk írását.

Kedves Konfirmált Fiatal Testvéreink!

Szeretettel köszöntelek benneteket gyülekezetünk közössége nevében Pál Apostolnak az Efezusiakhoz írott levele 5. fejezetének 1-2. versével.

„ Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk áldozati ajándékkul az Istennek. „
Nagy utat jártatok be az elhatározástól a mai napig, hisz sok-sok alkalommal készültetek a konfirmációra. Keresztyén életünk alapja a keresztelésünk, sarokköve a konfirmációnk. A tegnap délutáni vizsgátok, a mai napon elmondott hitvallások alapján Jézus Krisztus közösségébe az evangélikus gyülekezetünk felnőtt tagjainak sorába szeretettel fogadunk benneteket. A mai naptól részcsültök az úrvacsora szentségében, Jézus Krisztus Urunk szent teste és vére által. Hívunk és várunk titeket a templomi és családi istentiszteletekre, a kisközösségek alkalmaira, ahol megtapasztaljátok Urunk közelségét, az ige áldó erejét, a közösség átfogó szeretetét. A felkészülés idején sokszor voltatok

együtt, és ezután is maradjatok meg ifjúsági körben, mert a hitben megélt élmények, barátságok emléke örökké élni fog szívetekben. A középiskolai és felsőbb tanulmányotok idején messze kerülhettek szülővárosotoktól, azonban ne szakadjatok el, keressétek a helyi gyülekezettel, az ifjúsággal a kapcsolatot. Biztonságot és erős támaszt leltek a mindennapok kísértései ellen a hitbeli testvéri kapcsolatokban.

Keresztyén életeteket határozza meg, Pál Apostolnak a Korinthusiakhoz írott első levele, 13. fejezetének 12-13. verse.

„ Mert most tükrök által homályosan látunk, akkor pedig színről színre ; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig legnagyobb a szeretet. „

Ez a szeretet és Isten áldása legyen veletek minden napján!

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László
felügyelő

Emlékezés

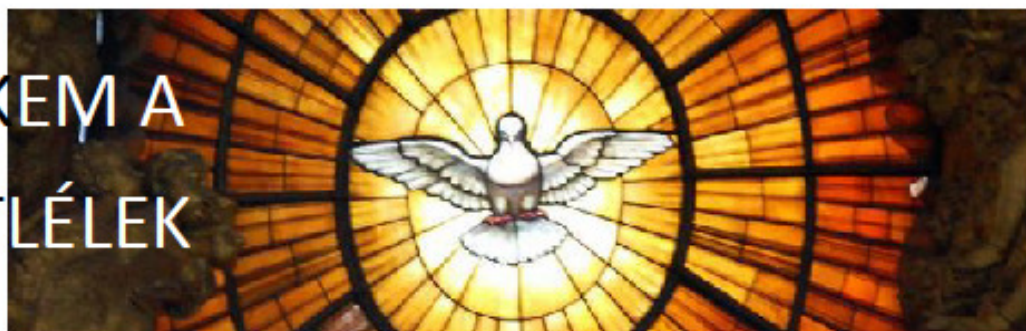
Április 28-án kilenc konfirmandus állt templomunk oltáránál és vallotta meg hitét a gyülekezet közösségében, Isten színe előtt. Velük együtt én is ünnepeltem.

65 évvel ezelőtt, 1954. június 13-án, Szentháromság vasárnapon én is így álltam 43 konfirmandus testvéremmel együtt a vadosfai templom oltáránál. Evangélikus himnuszunk dallamára megilletődötten vonultunk be lelkész urunk, Sümeghy Józsi bácsi vezetésével a templomba. Nem kis drukkk volt bennünk, hiszen hátravolt még a konfirmációi vizsga. Akkor ez a konfirmációi istentiszteleten történt a gyülekezet előtt. Természetesen sikeresen túléltük a vizsgát és boldogan énekeltek a konfirmációi éneket: „Először lépek oltárodhoz...” Ez az ének ekkor hangzott el először a vadosfai templomban. Korábban a régi Énekeskönyv 303. éneke volt a konfirmandus ének: „Ma újra hűséget fogadok, Jézus, a keresztyénségben, Hogy szent hitemben megmaradok, s nevelkedem kegyességben, Szentlelkedet buzgón kérem, legyen mindvégig vezérem.” Megvallottuk hitünket és utána személyenként áldást kaptunk, majd először részcsültünk az Úrvacsorában. Józsi bácsitól áldásként kapott konfirmációi ígém: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” (Filippi 4, 13) Ez az ige végigkísér életem folyamán. Az elmúlt 65 év alatt voltak nehéz időszakok, megpróbáltatások, eltávolodás, visszatérés, de Jézus Krisztusba vetett hittel valóban mindenre volt és van erőm. A frissen konfirmáltaknak és minden kedves testvéremnek ezt a krisztusi erőt kívánom, hogy megálljatok mindvégig a hitben!

Erős vár a mi Istenünk!

Pirka Lajos

KI NEKEM A SZENTLÉLEK

A galamb-ábrázolástól a személyes találkozásig

1. Szentlélek ábrázolás a római Szent Péter bazilikában

A madarakat a szabadságuk miatt szeretem leginkább. Repülnek. Nincs számukra akadály. Ha ide jönnek a kertünkbe, nekem azt jelenti, hogy jó itt lenni, lehet itt élni, és ezt egy szabadon röplő madár elmondja a jelenlétével.

2. Szentháromság és Szentlélek ábrázolás

Enni is adok nekik néha. Idén feketeerigót ettettem, amikor esett a hó. Régebben egyszer-kétszer galamboknak is adtam...

Tetszenek az ábrázolások is: a béke-galamb Noé olajágával

- A Szentlélek-galamb is tetszik. Például a Szent Péter Bazilika oltára fölötti üvegablakon. Ezt mindenki ismeri...

Azonban van egy kis gondom ezzel a jelképes ábrázolással.

Az, hogy nagyon „belém égett” ez a kép.

Ha Szentlélekről van szó,

akkor rögtön megjelenik előttem egy galamb képe...

-De hát Szentlélek - személy! Ő egy személy!

-Igen, személy – nyugtázom magamban –és máris ott a galamb a szemem előtt...

Sok ének, biztatás, jó tanács szól a Szentlélekről.

„Hallgassunk a hangjára!”-mondják.

-Rendben –és mindig „beugrik” a madár. Hogyan hallgassak rá, hogyan beszéljek vele, egy madárral?

-2018 Húsvét keddjén reggel, éppen csak felébredtem, és még mielőtt elkezdtem volna gondolkodni, megtelt egy érzéssel a fejem és a szívem is. - „Szentlélek nem madár. Szentlélek Jézus Lelke.”

Azt mondjuk az igazán tevékeny emberről, hogy „van benne spiritusz!”

Rá is így gondolok azóta: Szentlélek, Jézusban „A Spiritusz”. Ő, Jézus „Lelkesedése”.

Azt kérem és keresem, hogy Ő legyen bennem is a „Motiváció”, a „Spiritusz”.

3. Szentháromság szoborcsoport Pozsony

4. Szentháromság szobor Mohács

Azóta, újratanolom a nyelvtant.

Ha nem tévesztem el, Szentlélek neve elé nem használok névelőt.

Persze, nem helytelen úgy mondani, hogy „A Szentlélek”.

Utánanézttem, nyelvtanilag jó névelővel is, nélküle is.

Ez csak magam számára egy emlékeztető.

A személynevek előtt akkor mondom rendszerint az „a” betűt, ha nincs itt köztünk az, akiről beszélek.

Szentlélek neve előtt az a hiányzó „a” betű – számomra - az Ő jelenlétére mutat.

Nem is olyan könnyű másképp kiejteni Szentlélek nevét, mint ahogy megszoktuk.

5. Szentháromság szobor QR kódja Fertőrákos

Próbáld ki! Meg kell állni egy tizedmásodpercre és ez épp elég idő arra, hogy gondolatban találkozz Vele és maradj is Nála.

Arra figyelmeztet engem ez a lélegzetvételnél megakadás, hogy ne Róla gondolkodjak, hanem inkább szólítsam meg Őt. Úgy, ahogy azt, bárkivel teszem, amikor itt van mellettem.

Hogy hangzik például, ha azt mondom: „A Péter azt mondta tegnap...”.

Vagy, ha így fogalmazok: „Péter, te azt mondtad tegnap, hogy...”.

„Szentlélek Te azt mondd most nekem, hogy...”.

Mióta jobban figyelek Szentlélekre rájöttem, hogy mégse a névelőn múlik...

Mindegy is, hogy hogyan használom. Ez a névelő - meglétével is, hiányával is - rámutat Valakire.

A Szentlélek, „Jézus Lelke”, az „Elérhető Isten”, a „Kérdezhető Isten”, a „Beszélgető Isten”.

A madarak neve előtt marad a „sima” névelő: a galamb, egy galamb.

A galambábrázolás pedig olyan, mint az ovisok „jele”.

Kisvona, tulipán, lufi, szánkó, vagy éppen galamb...

Eszter és Kinga lányom ovis jele szánkó volt... Mihály fiamé mosolygós léggömb. Belevarrtuk vagy rajzoltuk a kabát-cédulába, így mindenki könnyen megtalálta a magáét harminc másik között, mikor öltözni kellett.

De Eszter egyáltalán nem szánkó... Szentlélek pedig nem galamb. És nem is tűz, legalábbis úgy nem, ahogy a gyufára gondolunk - és nem is úgy láng, ahogy a gyertyát látjuk...

Azt tudom, hogy húsvét kedd reggel óta, amikor Rá gondolok, úgy érzem, mintha erősebben dobogna a szívem...

Csak annyira, mintha futottam volna a kaputól a lakás ajtajáig. Csak annyira, amennyi jól esik.

Csak annyira, amiből én tudom, hogy ez nem véletlen.

Így normális, ha az ember szerelmes...

Ha naponta százszor gondolok Rá, akkor százszor...

Csak annyira, amiből tudom, hogy Ő az.

A párbeszéd folytatódik.

A múlt nyáron Moszkvában jártunk. Most mentem először úgy egy galériába, hogy pontosan tudtam, mit keresek: a Tretyakov-képtárban két képet. Az egyik a Vlagyimiri Istenanya, a másik, Andrej Rubljov: *Szentháromság* festménye. Mindkettő a világ legismertebb képei közé tartozik. Szerettem volna „élőben” látni őket... Elgondolkodtam, hogy Rubljov honnan vette a bátorságot, hogy vacsorázó emberekként ábrázolja a Szentháromságot. Három, angyali-ember. A művészettörténészek találgatják, hogy melyik személy lehet az Atya, a Fiú és melyik a Szentlélek, de úgy látom, mindegyik lehet bármelyik és bármelyik is lehet mindegyik...

Ami igazán lényeges, az „köztük” van. A „kapcsolat”. Az „egységük”.

6. Csigalépcső

7. Andrej Rubljov: Szentháromság

Készülhetne egy ilyen kép (fotó) egy találkozón, a csoportbeszélgetéseinken, vagy vacsorázó házastársokról, de akár kártyázó barátokról, is...

Akik között van „valami”. Annyira „valami”, hogy az már „Valaki”.

Ennyire emberi az isteni?

Azóta sok-sok alkalommal „megtalálom” a Szentháromságot.

Megismerem őket a kapcsolatukról. - Köztetek!

Chiara Lubich azt mondja: ez a „kölcsonös szeretet”...

Zemlényi János
rk. akolitus

„Mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk.”

(ApCsel 4,20)

Fontosnak tartom, hogy tájékoztassam a gyülekezetet Kemibe tett utazásunkról. Az elmúlt évben meghívást kaptunk Kemi városban élő testvérgyülekezetünktől. A meghívás egy kis delegációnak szólt. Február 28-án Bencze András lelkész, Prépost Károlyné és Prépost Károly utazott Kemibe.

Látogatásunk aktualitását az adta, hogy 2018-ban vezetőlelkes váltás történt. A több mint 15 éves kapcsolat alatt már volt hasonló esemény, ami mindig új kihívást jelentett a kapcsolat építésében. Tuomas Tölli a kemi gyülekezet új vezetőlelkésze. Utazásunk célja volt, hogy közösen döntünk arról, miként folytatódjék ez az együttműködés. Megkérdőjelezhetetlen, hogy folytatni kell. Szükségünk van arra, hogy osztozzunk egymás örömeiben, építsük, szépsítsük egymás munkáját, és nem utolsó sorban osztozzunk a gondokban is, hordozzuk egymást imádságban.

Külön figyelmet fordítunk a jövőben az ifjúságra. Fontos, hogy bevonjuk őket ebbe a „munkába”, aktívabbak legyenek az eddiginél. Mindkét gyülekezetben vannak fiatal hitoktatók, akik felvállalták, hogy ők lesznek ebben a témában a kapcsolattartók. Lelkészünknek volt konkrét elképzelése is. Hívjuk meg a kemi gyerekeket a nyári hittantáborba. Úgy gondoljuk, hogy a nyelvi nehézségeket a játékok, a feladatok megoldása segít áthidalni, és megtalálják a „közös hangot”.

Ebben az évben gyülekezetünkben két fontos ünnep lesz, orgonaszentelés és gyülekezetünk önállósodásának 150. évfordulója. Ezek valamelyikére meghívtuk a vezetőlelkeszt feleségével. A meghívást elfogadták, és ígérték, hogy az egyik ünnepen részt vesznek. Reméljük, az ősszel itt lesznek, és a gyülekezetet is megismerheti őket.

Az ott töltött négy nap kiemelkedő eseménye volt a „hószafari”. Március elején Kemiben még tél van! Egy méteres hó volt, a nappali hőmérséklet mínusz 17 fok, amit teljesen élhetővé tett a ragyogó napsütés. Ebben az időben motoros szánnal „szeltük” át a tenger jegét, ami felejthetetlen élmény marad örökre. A hidegből semmit nem éreztünk, a napsütés, a megfelelő ruha gondoskodott erről.

A legmagasztosabb, lelkiekben leggazdagabb esemény a vasárnapi istentisztelet volt. Ebben az időszakban ünnepelte Kemi várossá avatásának 150. évfordulóját. Az ünnepi istentiszteleten jelen voltak Kemi város vezetői, akik a liturgiában is részt vettek. Az énekléshez mi is csatlakoztunk. Az úrvacsora szolgálatban részt vett Bencze András lelkész is. A templomban voltak üres helyek, de meg kell jegyezni, mérete körülbelül háromszorosa a mi templomunknak. Az istentiszteletet egy meleg hangú beszélgetés követte a gyülekezeti házban.

Még egy nagy összejövétel volt a Városházán. Itt Európa több országából voltak meghívott vendégek. Az elegáns, de mégis közvetlen hangulatú esten is nagyon jól éreztük ma-

gunkat. Meg kell jegyezni, hogy ezen az alkalmon rajtunk kívül városunk küldöttei is részt vettek.

Elmondhatom, hogy szívélyes, meleg fogadtatásban volt részünk a hideg hőmérsékletű Kemiben.

Kívánom, hogy a már kialakult szeretetteljes kapcsolat uralkodjon köztünk a jövőben is!

Prépost Károlyné

testvérgyülekezeti kapcsolattartó

PÜNKÖSD

(A Szentlélek kiáradása, az egyház születése)

Jézus, húsvét után, negyvenedik napon
Felment a mennyekbe, hogy ott uralkodjon.
Az Isten oldalán értünk imádkozzon,
Vétkektől, bűnöktől minket szabadítson.

Húsvét után pedig, ötvenedik napon
Bizonyosságát adta, hogy bátoríthasson.
Atya és a Fiú szeretetét adva,
Szentlélek erejét kiáramoltatta.

Tizenegy apostol, Mária házában,
Közösen ünnepelt szomorú magányban.
Jézustól mindenki segítséget kapott,
A Szentlélek által útmutatást adott.

Zúgó szélvész nyomán jött el a Szentlélek,
A próféták közé lángnyelvek érkeztek.
Tisztító hatású, isteni lángnyelvek,
Hoztak a körükbe több, nemzeti nyelvet.

A kapott nyelveken prédikálni kezdtek,
Hallgatóságukból sok ezren megtértek.
Belőlük lett meg az első gyülekezet,
A keresztyén hitnek egyháza született.

Egyháza született. Kétezer éve már.
Sok vihart megérve még ma is büszkén áll.
Hirdeti a Krisztus megváltó erejét,
Atyai kegyelmét és nagy szeretetét.

Ó, áldott Szentlélek légy segítségünkre.
Nyisd meg a szíveket a jézusi hitre.
Add, hogy erősödjék a Krisztus egyháza,
Tovább növekedjen híveinek száma.

Némedi Zoltán

Aggódó felhívás – nem csak 65 éven felüli – gyülekezeti tagokhoz

Az alábbi felhívás korábban került megírásra. Helyhiány miatt csak a most megjelent Hírmondóba tudtuk betenni.

Az önkormányzattól kapott támogatást lehet, hogy már megkapták a megszólítottak. Adakozni azonban később is lehet.

A bevezetőt írta: **Prépost Károly**

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ezen sorok megírására a 2018. évi zárszámadásunk adatainak megismerése készítetett.

Tudott valamennyiünk előtt, hogy egyházközségünk ez évben ünnepli önálló gyülekezetté válásának 150. évfordulóját. Másfél évszázada vagyunk jelen ősi koronázó városunk életében, mint önálló gyülekezet. Túlélve két világháborút, forradalmakat, ellenséges, megsemmisítésünkre irányuló törekvéseket. Fennmaradásunk természetesen Isten akaratából, áldásával, gondoskodó szeretetével történhetett csak meg. Kellott az is, hogy olyan elhivatott, felelősségtudattal rendelkező tagok építsék gyülekezetünket, akik imádságukon felül, anyagi eszközökkel is vállalták egyházközségünk fennmaradásának mindenkor terheit, azaz rendszeresen fizették az egyházfenntartói járulékot és szükség esetén a céladományokat.

Köztudott, hogy gyülekeztünk a tagok befizetéseiből tud csak gazdálkodni. Működésének feltételeit a gyülekezeti tagok évenkénti rendszeres befizetéseiből biztosítják. Ahogy egy családban az apa, anya havi fizetése, jövedelmük biztosítja a háztartás, a gyermekek ellátását, a család fennmaradását, úgy a gyülekezetünk is a tagok befizetéseiből – és nem külső, innen-onnan remélt, különböző társaságok várt, de több esetben nem realizálódott támogatásaiból – tudja fenntartani magát.

A 2018. évi zárszámadás adatai sajnos egyértelműen azt bizonyítják, hogy az egyházfenntartói járulékot rendszeresen fizető gyülekezeti tagok száma évről-évre csökken! A befizetések éppen csak a mindennapi költségek (víz, villany, gáz, posta, stb.) kifizetésére elegendők.

Ahhoz, hogy a gyülekezetünk a meglévő vagyonát (templom, gyülekezeti ház, stb.) ne csak – egyre romló állapotban – megőrizni, hanem használhatóan, esetleg fejlesztve. (Lásd orgona projekt!), meg tudja tartani, az egyházfenntartói járulékon felül céladományokra is szükség van.

Sajnos ez is csökkent 2018-ban.

Ezek a szomorú, de számszerű tényadatok készítettek arra, hogy egy rendkívüli adománygyűjtésre kérem fel Testvéreimet!

Városunk önkormányzata 2019-ben egyszeri 5000 Ft összegű támogatást biztosít a 65 éven felüli székesfehérvári lakosoknak. Szép gesztus ez az önkormányzattól, köszönet érte. Ez nem tervezett, hanem váratlan jövedelem.

Én ezt az összeget felajánlom – és be is fizetem – gyülekezeti házunk felújítására!

Nagy tisztelettel arra kérek minden 65 éven felüli székesfe-

hérvári lakosú gyülekezeti tagot, hogy anyagi erejéhez és lehetőségeihez képest csatlakozzon, és ha nem is a teljes összeget, de egy részét fizesse be a gyülekezet számlájára, a gyülekezeti házunk régóta esedékes értékmegeőrző felújításának segítésére.

Mi, 65 éven felüli, az aktív kereső korból már kikerültek, ezzel az adományozással adjunk példát azoknak, akik eddig nem tartották szükségesnek, még minimális anyagi terhek vállalását sem!

A 150 éve önálló gyülekezettként létező egyházközségünk további fennmaradásának nemcsak a nagyon fontos állandó imádságunk a feltétele, hanem az egyénekenkénti, évenkénti rendszeres anyagi áldozatvállalásunk is.

A 150 évből én 77 éve élek ebben a gyülekezetben, és azt kérem a Jóistentől, hogy templomépítő nagyapám, presbiter édesapám hitbéli evangélikus örökségét továbbvive, legalább ennyi időt éljenek meg ebben a közösségben gyermekeim és unokáim is. Hálát adok Istennek, hogy a 77 év alatt képességeimhez és erőmhöz mérten szolgálhattam is ezt a közösséget, többek között 12 évig a gyülekezet pénztárosa-ként.

Arra kérem hát gyülekezetünk tagjait, hogy érezzék át ennek a 150 éves gyülekezetnek a jelentőségét, és egyrészt az egyházfenntartói járulékos rendszeres fizetésével, másrészt a céladományokhoz lehetőség szerinti hozzájárulásukkal, és nem utolsósorban imádságukkal segítsék biztosítani további fennmaradásunkat!

Ehhez kérem és kívánom mindenkinek a Jóisten gazdag áldását!

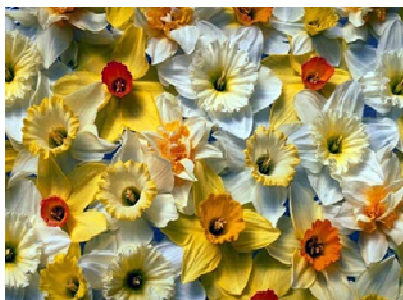
Köszönöm megtisztelő szíves figyelmüket.

Felelősségteljes testvéri szeretettel:

Gyurkovicsné Csitkei Anna

Jól szeretni

Minden ember egy csoda, egy misztérium. Amikor ezt meg látjuk a másikban, akkor teljesen mindegy lesz, hogyan néz ki, milyen nemzetiségű, vallású, iskolai végzettségű, mi a társadalmi hierarchiá-

ban elfoglalt helye. Nehéz elfogadnunk, ha bennünk is felfedezi valaki a csodát, mert valamilyen érdeket vélünk megbújni a dolog hátterében, és eltart egy ideig, amíg eljut hozzánk a másik ember szeretete, és el tudjuk hinni, hogy szerethetők vagyunk.

Az emberek közti találkozás éppen olyan csoda, mint maga az ember, mert minden egyes találkozás egyfajta módja a teljesség és az egység megélésének.

A minket körülvevő világ teljes mértékben odaadja magát nekünk: a napsütés, a levegő, az eső, a növények, a tárgyak ... Ez jelenti a létezésüket. Nem kell semmit sem tennünk azért, hogy tavasszal a virágzó fák ránk árásszák gyönyörűségüket, illatukat, hogy a nyári melegben árnyat adó menedékként szolgáljanak, vagy hogy ősszel megeremjék számunkra zamatos gyümölcsüket. De hasonlóképpen miénk a toll, amivel éppen most írunk, az autó, amiben éppen ülünk, vagy a macskakő, amin a cipőnk kopog...

Mi semmiben nem különbözünk a világ többi teremtményétől, megvan bennünk az élettelen világ, és az élő világ minden törvénye. Ha környezetünk teremtményei úgy fejezik ki a létezésüket, hogy folyamatosan odaadják magukat, akkor mi is ezt az utat kéne, hogy járjuk minden cselekedetünkben, tevékenységünkben, többek közt embertársunkkal való találkozásunkkor is. Így érhetjük el létezésünk lényegét, magát a teljességet az „itt és most”-ban. Mi is csak akkor létezzünk, ha az odaadás állapotában vagyunk, ha nemeslelkű magatartásunk hatja át a minket körülvevő világ minden teremtményéhez való viszonyunkat. Hívták ezt a hozzáállást az ókorban helyes cselekvésnek (Buddha), vagy a pillanat teljes megélésének (sztoikusok). Marcus Aurelius - a római filozófus császár - a természet példáját követő ember önzetlen cselekedeteit a fürtöt termő szőlőtőhöz hasonlítja:

„Van olyan ember, aki, ha embertársával jót tett, azonnal kész a hálát számlázni. Van olyan, aki ezt ugyan nem teszi meg, de azért befelé mégiscsak adósának tekinti a másikat, s nagyon is tudatában van jótéteményének. Más viszont egyáltalában nem tartja számon, amit tett, hanem hasonlatos a fürtöt termő szőlőtőhöz, mely ha egyszer meghozta gyümölcsét, semmi mást nem kíván többé. A jótékony ember, akár csak a ló, ha futott, a kutya, ha vadra bukkant, a méh, ha mézet gyűjtött, nem veri dobra tettét, hanem tovább folytatja áldásos munkáját, mint ahogyan a szőlőtő,

ha eljön az ideje, ismét meghozza a maga fürtjét.”

Ha nem vagyunk képesek az önátadásra, akkor nem vagyunk, hanem csak testileg funkcionálunk: az üres szavakkal, üres cselekedetekkel, amelyekben nem vagyunk benne teljesen. De ilyenkor is ott rejtőzik bennünk az altruizmus, az önfeláldozás lehetősége, mint az éj sötétjében a napfelkelte bizonyossága...

Ezt az önzetlen önátadást az emberi kapcsolatok esetében szokás szeretetnek nevezni. Ez a szeretet túlmutat a szó hétköznapi jelentésén, a kedvelésen, az ösztönös vonzalmón, a szimpátián, ami nem döntés következménye, hanem spontán reakció. A szeretet mélyebb értelmében véve az önzetlen szeretetet jelenti, ami nem vár viszonzást, ami a döntésünk eredménye, azaz szabad tett. A létezés és a valóság egyetlen létesíthető birtokviszonya így hangzik: én a tied vagyok. Ezt mondja nekünk a napsütés, az eső, a csillagok, a fa, a kisvirág... Kapcsolatot létesíteni is csak egyféleképpen lehet, ha ezt mondjuk a másik embernek: én a tied vagyok. Egy ember ennyit tud felajánlani a másiknak: önzetlenül szeretni. Ez a boldogság forrása. Nem az tesz minket boldoggá, hogy minket szeretnek... Egész addig, amíg nem tapasztaljuk meg, milyen is szeretni, el sem jut hozzánk a másik fél szeretete.

Vannak, akik úgy vélekednek, hogy szeretni nem könnyű, mert aki szeret, az gyenge, védtelen és kiszolgáltatott, mint a kisvirág az út szélén. De vajon bánkodik-e azon a napsütés, ha kihasználjuk – szép barnára süttetjük magunkat, vagy éppen napkollektort működtetünk általa – és szomorú-e a pici százszorszép, ha letépjük és csokrot készítünk belőle...? Az emberi kapcsolatokban is éppen az önzetlen szeretetünk, az elfogadásunk az, amit adhatunk a másik embernek. Nem érezzük úgy, hogy kihasználnak minket, visszaélnak az önfeláldozásunkkal, hiszen mi vállaltuk. Így döntöttünk. Ettől vagyunk boldogok. Ettől vagyunk. Mert így teljesebbé válnak ki maradéktalanul.

Ne tartogassuk, és ne féltsük magunkat! Tegyük meg mi az első lépést, és szeressük a másik embert! A legtöbb, amit tehetünk a másikért, hogy elfogadjuk, hogy jónak és szépségnek látjuk. Pilinszky ezt így foglalja össze négy sorosában:

*„Rossz voltam, s te azt mondtad jó vagyok,
csúf, de te gyönyörűnek találtál.
Végighallgattad mindig, amit mondtam,
halandóból így lettem halhatatlan.”*

(Pilinszky János: Átváltozás)

Forrás: Marcus Aurelius: Elmélkedések
Biegelbauer Pál: Ki vagyok én?

(<http://www.youtube.com/watch?v=Z0Dt8o25q9U>,
letöltés: 2015.10.10.)

Kontó Gizella

Virág Jenő: Dr. Luther Márton önmagáról A wormsi birodalmi gyűlés

Az 1519-ben császárrá választott V. Károly uralkodása elé nagy várakozással tekintett a német nemzet. A fiatal császár magatartását előre meghatározta erős római katolikus szelvényben való neveltetése és az a vélekedése, hogy minden társadalmi nyugtalanság mögött a wittenbergi reformátor munkássága áll. Hosszas huzavona után Luthert is meghívták a gyűlésre. Veszélytelen utazást biztosító császári levél birtokában, számos barátja kíséretében utazott Luther Wormsba. Útja az egyes helységeken át valóságos diadalmenet volt. A kihallgatás és Luther bizonyágtétele után a császár kijelentette, hogy minden erejével igyekszik elnyomni Luther istentelen ügyét. Ezután ígéretének megfelelően még 21 napi veszélytelen utazást biztosítván, hazabocsátotta az "eretneket".

Bölcs Frigyes fejedelem az elutazás előtt megüzente Luthernek, hogy biztonságba fogja őt helyezni.

* * *

V. Károly császár beidézt engem a wormsi birodalmi gyűlésre s küldött ún. szabad utat biztosító levelet és egy kísért. Amint így együtt Weimar felé mentünk, ahol János hercegtől, a későbbi választófejedelemtől költőpénzt kaptam, az a hír jött, hogy Márton doktort Wormsban már kiátkozták könyveivel együtt. Így is volt. Ekkor azt kérdezte a kísértő: "Doktor úr tovább jön?" Így feleltem: "Igen, eltekintve attól, hogy átok alá vetettek és ezt minden városban kihirdetik, mégis elmegyek és ragaszkodom a császári szabadságlevelhez"

Amint Oppenheimba érkeztem, már csak három nap volt hátra abból az időből, melyre biztonságos utazás céljából kísértőt kaptam. Amikor Wormsba közeledtem, Spalatin figyelmeztetett, hogy ne menjek oda, és ne tegyem ki magamat ilyen veszélynek. De én azt üzentem vissza: "Ha annyi ördög lenne Wormsban, mint cserép a háztetőn, akkor is bemennék". Nem tudom, hogy ma lennének-e ilyen vakmerők.

Nyitott kocsin, barátcsuklyában mentem be Wormsba. Frigyes herceg szállására hajtottam, aki aggódott miattam, hogy Wormsba jöttem. A császár azonban, amikor azt mondták neki, hogy az eretnekekkel szemben nem kötelessége érvényben tartani a szabadságlevelet, ezt a dicséretes választ adta: "Amit megígér az ember, tartsa is meg!"

Néhány nap múlva megidézték a birodalmi tanácsba. Itt dr. Eck, a trieri püspök kancellárja beszélt a birodalom részéről és így szólt: "Márton elismered-e, hogy a könyvek tied?" Ott feküdtek összes könyveim egymás mellett a padon. Én rögtön azt mondtam volna igen. De dr. Schurff Jeromos jogi védelmezőm hangosan így kiáltott: "Olvassák fel a könyvek címét!" Ekkor felolvasták a könyvek címét s valóban mind az enyéme voltak.

Amikor ismét a gyűlés elé idéztek, hatalmas tömeg volt a teremben. Mindenki hallgatni akarta válaszomat. Amikor

felhívtak, hogy beszéljek, így kezdtem szólni: Uraim! Azok a könyvek, melyeket tegnap nekem megmutattak, az enyéme. Köztük egyesek tankönyvek, ezek a Szentírást magyarázzák. Ezekről vallom, hogy az enyéme és hogy nincs bennük semmi rossz. A többi vitairat, amelyekben a pápával és ellenfeleimmel vitatkoztam. Ha ezekben volna valami rossz, azt megváltoztathatom. A harmadik rész olyan könyvekből áll, melyekben a keresztyén tanításról vitatkozom. Ezek mellett szilárdan kitartok, történjék, amit a jó Isten akar!" Ekkor von Thun Frigyes úr azt mondta: "Ha nem tudja ezt megtenni Doktor úr, úgy elég volt." De én megismételtem minden szavamat latinul.

Amint ezeket elmondottam, elbocsátottak és két embert adtak mellém, hogy kísérjenek. Erre hatalmas csödület keletkezett. Vajon nem fogságba visznek-e? - kiáltották a nemesek. Én azonban így feleltem: "Ezek engem csak elkísérnek!" Így ismét szállásomra mentem.

Kevéssel utóbb a trieri püspök értem küldött, négyszemközt beszélt velem és ezt mondta: "Kedves Doktor úr, tudásaim azt mondják, hogy Ön megelégszik azzal, amit az ügyre vonatkozólag a császár mondani fog. Igaz?" Ezzel ő engem törbe akart csalni. Én azonban így feleltem: "Legkegyelmesebb Uram, én mindent el tudok szenvedni, de a Szentírástól el nem távozhatom."

S miután 14 napig tartózkodtam Wormsban, 1521. április 26-án ismét eltávoztam és útközben foglyul ejtettek.

Így indult el a dolog az én szándékom nélkül. Nem én vagyok az oka, hanem ők. Szándékuk mellett makacsul megmaradtak és azt gondolták, hogy ők nem hibázhatnak.

Ő gyűjtött világot szívünkben Hívogató a fáklyás pünkösdi sétára

A Reformáció 500. évfordulójának évében jártuk végig az utat az evangélikus templomtól a Széchenyi utcai református templomig fáklyákkal, énekléssel. Akik részt vettek azon a közös énekléses sétán, valami emelkedett, nagy ünnepeken vettek részt. Bár csak lehetne újból végigjárni nemcsak az utat, hanem az ünnepnek ezt a magaslatát is!

Ám nemcsak ez az eredete annak a sétának, amire hívjuk testvéreinket. Még régebben Dóczy István ref. karnagy szorgalmazta, hogy Pünkösdkor, az egyház születésnapján a város keresztyén gyülekezetei együtt énekeljenek. Hadd zengjen egységben az anyaszentegyház sokféle közösségének éneke!

Most hát erre indulunk: június 8-án, szombaton este ¾ 8-kor nyitja meg kapuját a Széchenyi utcai református templom. Ott igei áldást kapunk, majd fél 9-től fáklyát gyújtva sétálunk a Vörösmarty téren keresztül, a Kossuth utcán a Szent Imre templomig, majd onnan a ciszter templomhoz, és végül az evangélikus templomig. Minden megállónál az adott közösség pünkösdi énekei közül éneklünk néhányat. Út közben igés kártyát és pogácsát adunk azoknak, akikkel találkozunk. Külső rendjében így nézne ki ez a séta.

Belső mondanivalója még nagyobb ünnepre hív. A címként választott ige sok mondanivalója közül hadd emeljem ki, hogy a Szentlélek Isten minket hitre hívott, a sötétségből a világotosságra vezetett. A fáklyafény erre a világotosságra is emlékeztet. A közös éneklés arra utalunk, hogy mindegyikünk egyformán a Szentlélek munkája nyomán jutott hitre, ezért tartozunk egybe akkor is, ha ezt a hitet különbözőképpen fogalmazzuk meg.

Végül azt is szeretnénk kifejezni, amit Jézus mondott, hogy a világotosságot nem azért gyűjtjük, hogy elérjünk, hanem hogy világítson mindenkinek a házban. Így szeretnénk mi is Krisztus világotosságával élni ebben a városban.

Hívunk tehát mindenkit: családokat és egyedülállókat, fiatalokat és időseket, különböző felekezetekből érkezőket, hogy együtt ünnepeljünk, és együtt hívjuk a Szentlelket Pünkösöd vigíliáján. Hívunk mindenkit erre az énekesimádságos sétára.

Akik szívesen hozzájárulnak ennek szervezéséhez, örömmel fogadunk pogácsát az osztogatáshoz – mintegy 30 kg-ot rendelünk is – és kérjük, hogy hordozzák imádságban ezt az alkalmat, hogy betöltse küldetését, és a Szentlélek erősítse meg hitünket.

Bencze András
lelkész

Ruttkay Sándor (1849-1943) salgótarjáni ev. lelkész imakönyvéből

Jőjj Szentlélek!
Buzgón kérlek
Jőjj szívembe,
S lakozz benne,
Hogy a jóban:
–Tettben, szóban–
Mindig jobban
Gyarapodjam;
Hogy a hitem,
És a szívem
Erősüljön,
Üdvözüljön.

Jőjj Szentlélek,
Buzgón kérlek,
Jőjj szívembe,
S lakozz benne.
S ki őt küldöd
Ma a pünkösöd
Ünnepnapján:
Isten, Atyám!
Legyen áldott
Nagy jószágod. Amen.

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük.

Őn a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóság, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagnak, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják. A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk. E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

Fejér - Komáromi
Evangelikus Egyházmegye

EGYHÁZMEGYEI MISSZIÓI NAP

„TÖREKEDJ
BÉKESSÉGRE,
ÉS KÖVESD AZT!”

/Zsoltárok 34,15b/

**2019.
06.10.**

**SÁRSZENTMIKLÓSI
EVANGÉLIKUS
TEMPLOM**

Szeretettel hívjuk
gyülekezeteinket
és minden érdeklődőt!

9:30-10:00 - Megnyitó

10:00-11:00 - „Megbékélés Istennel”
Könnýúzenés istentisztelet
úrvacsorával

Györi Gábor, pestszentlőrinci lelkész

11:10-12:00 - „Zsoltár Gyermekehangra”

Török Máté (Mirsztrál Együttes)

koncertje megzenésített versekkel

12:15-13:45 - Ebéd az iskolában

13:50-14:00 - Bábelőadás

Nagyvelegi Bábcsoport

14:00-14:20 - Bizonyágtétel

Nochta Pál

14:20-15:20 - Előadás

„Mire való az érzelmi intelligencia
a családban és a gyülekezetben?”

Uzsalyné Dr. Pécsi Rita,
neveléskutató

15:30 - Úti áldás

**NAPKÖZBEN GYERMEK-
ÉS IFJÚSÁGI PROGRAMOK**

Cím: Sárbogárd-Sárszentmiklós
Köztársaság út 200.

**JELENTKEZÉS: JÚNIUS 2-IG
A HELYI LELKÉSZI HIVATALBAN**

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

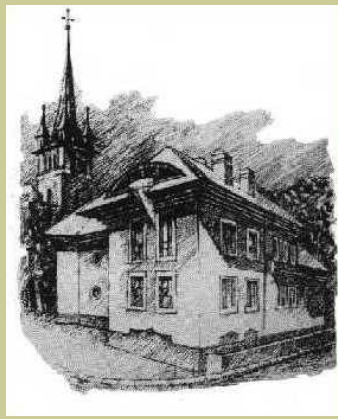
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

RENDSZERES ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

június 8. szombat 20 h Pünkösdi fáklós séta a Széchenyi úti református templomtól

június 9. Pünkösöd 10,30 h Istentisztelet

június 10. Pünkösöd hétfő 10,30 h Istentisztelet

10 h Egyházmegyei gyülekezeti találkozó Sárbogárd - Sárszent-
miklóson (lásd külön plakát)

június 16. vasárnap 10,30 h Tanévzáró istentisztelet

június 30-július 6. Hittanos tábor Nagyvelegen (betelt)

július 28- augusztus 4. Egyházmegyei ifjúsági tábor Nagyvelegen

A tanévnyitó istentisztelet időpontját később hirdetjük. Kérjük, kövessék figyelemmel!

A tanévnyitó istentiszteleten – hagyományaink szerint – áldással indítjuk iskolás útjukra az 1. osztályba lépőket, és áldást kérünk a pedagógusokra is.

Terveink szerint szeptember 13-15-i hétvégén ünnepeljünk egyházközségünk önállóságának 150. évfordulóját. Imádsággal készülünk erre az alkalomra.

Személyes találkozások a gondviseléssel Felhívás gondolatok megosztására

Mindig kíváncsi voltam arra, hogy mások életében milyen formában munkálkodik a gondviselés. Vajon egy ideális környezetben felnövekvő (gondoskodó szülők, kielégítő anyagi körülmények, korai találkozás az egyházi közösséggel, egészség) gyermek készen kapja-e a hitet, a bizalmat, a belső egyensúlyt? Sokat tanulhatnánk egymás történeteiből, mert biztos vagyok benne, hogy mindenki máshogyan éli meg azokat a pillanatokot, amikor egyedül vagyunk. Egyedül vagyunk, amikor megszületünk és meghalunk, amikor szenvednünk kell testileg és lelkileg, amikor súlyos döntéseket kell hoznunk, sőt boldogságunk végleit is egyedül csendesítjük le.

A Mennyei Atya, a gondviselés misztériumát nehéz halandóként megélni. Létünk legbensőbb érzései, ösztönei kapcsolódnak ahhoz, hogy közel engedjük-e magunkhoz a feltétlen bizalom és a reménység sérülékeny állapotát. Hiszen azt is egyedül kell eldöntenünk, hogy melyik felekezethez tartozunk, mennyire engedjük befolyásolni magunkat más emberek hitének látszólagos és megélt bizonyosságaival a szó pozitív és negatív értelmében is.

A Mennyei Atyához személyes kötelék fűzi az embert, de ez a kötelék emberi léptékű eseményekben is megnyilvánul, különben nehezen lenne összeegyeztethető fizikai létünkkel, földönjáró gondolatainkkal.

Kérem és biztatom Önöket, hogy személyes élményeik, tapasztalataik megírásával osszák meg velem, a közösséggel, milyen módon találkoztak életükben a gondviseléssel és esetleg milyen helyzetekben érezték a hiányát. Itt ugyanis nemcsak sikertörténetekről van szó, nekem legalábbis nem mindig állt rendelkezésemre a segítség, pedig nagyon kértem. Természetesen ennek is lehet és van magyarázata, oka valahol.

Szeretnék tanulni mások történeteiből.

Köszönöm szépen:

Jancsóné Ildikó